Richter, Max. *Ueber die Einführung in die Stereometrie u. in das stereometrische Zeichnen. Mit einer Aufgabensammlung. Ein Beitrag zur Methodik des geometrischen Unterrichts.* Leipzig. Dürrsche Buchhandlung 1910 — cena 2 mk.

Niewielka ta książeczka jest jakby stworzona dla naszych nauczycieli, którzy nie mogą zbyt wiele czasu poświęcać na wykład gieometrji wykreślnej. Autorowi chodziło o to, jak wyzyskać lekcje kreślenia (Linearzeichnen), skrócone przez nowe plany szkół realnych saskich do 1 godziny tygodniowo w ciągu 1 roku. W tych warunkach kreślenie może mieć wartość tylko o tyle, o ile zwiążemy je jaknajściślej z wykładem stereometrji i traktować będziemy li tylko jako naukę pomocniczą, mającą rozwijać intuicję przestrzeni. Ponieważ kreślenie rozpoczyna się w szkołach saskich jednocześnie z kursem stereometrji, więc autor uważa za rzecz godziwą i nawet pożyteczną wyprzedzanie stereometrji na lekcjach kreślenia. Można zdobyć na drodze czysto doświadczalnej cały szereg twierdzeń gieometrycznych, które następnie powinny być udowodnione w kursie stereometrji; w ten sposób rozwiniemy intuicję ucznia, ułatwimy mu zrozumienie pierwszych rozdziałów stereometrji i stworzymy jednolity i skończony kurs gieometrji.

Podzieliwszy metody rozwiązywania zadań konstrukcyjnych stereometrji na czysto myślowe, w których poprzestajemy na wykazaniu możliwości konstrukcji, i na rysunkowe, w których chodzi przedewszystkim o praktyczne wykonanie konstrukcji, autor poddaje rozważaniu te ostatnie metody. Za odpowiednie dla szkoły uznaje rzut równoległy ukośny na jedną płaszczyznę i rzut prostokątny na dwie płaszczyzny, przyczym radzi zaczynać od rzutu ukośnego i pokazuje szczegółowo, w jaki sposób robi to od wielu lat w swej szkole. Według autora, 8—10 lekcji wystarcza do zapoznania uczniów z tym sposobem przedstawiania brył, poczym można 3 lub 4 godziny poświęcić rzutom prostokątnym na jedną płaszczyznę i przejść następnie do rzutów na 2 płaszczyzny. Zarówno przejścia od jednej metody do drugiej, jak zastosowania ich zosobna lub łącznie do zadań konstrukcyjnych, zostały opracowane bardzo starannie i poparte dobremi przykładami. Jako uzupełnienie rozważań metodycznych dodano zbiór 200 zadań, przeważnie łatwych, ale nieraz dla ucznia ciekawych. Wszystkie te zadania autor, jak oświadcza w przedmowie, wypróbował wielokrotnie w szkole. *Wł. Wojtowicz.*